

Ο Ιλίου Αθηναγόρας “Εκ βαθέων”

/ [Επικαιρότητα](#)

Αν κρατήσουμε τις σταθερές, και ιστορικές και θρησκευτικές, είναι ένα αντίσωμα το οποίο μπορεί και εμάς να προστατεύσει και τους άλλους να τους εντάξει σε μία κοινωνία ευνοούμενη, όπου έχουν δικαιώματα και καθήκοντα.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Στο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Θεολόγος – Μουσικολόγος κ. Ηλίας Λιαμής φιλοξένησε την Δευτέρα 5 Νοεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρα, σε μία «εκ βαθέων» ελεύθερη συζήτηση.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Στην αρχή της συζήτησης, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στα χρόνια που ήταν μοναχός στη Μονή Σαγματά, φτάνοντας μέχρι και την περίοδο της εκλογής του σε Μητροπολίτη Ιλίου.

Ακολούθως, περιέγραψε την σύνθεση του πληθυσμού της Μητροπόλεως του και στις προτεραιότητες του όταν ανέλαβε την Μητρόπολη.

Η εικόνα που έχει από την Μητρόπολη στην οποία διακονεί, είναι ότι η μυρωδιά του Χριστού υπάρχει ακόμα παντού και το βλέπει κανείς ακόμα και στα μικρά παιδιά.

Μιλώντας για το θέμα των προσφύγων και των μεταναστών, που απασχολεί την χώρα τα τελευταία χρόνια και αναφορικά με την άποψη που πολλές φορές κυριαρχεί, ότι δεχόμαστε μια εισβολή ανθρώπων οι οποίοι ξαφνικά έρχονται να ανατρέψουν όλη μας την τάξη, ο Σεβασμιώτατος σημείωσε πως είμαστε αποδέκτες μιας κατάστασης που δημιουργήθηκε με τις ισορροπίες που θέλουν να στηρίξουν οι ισχυροί της γης.

«Χρειάζεται ένα ξεκαθάρισμα από τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι τα σύνορά τους, είναι τα ελληνικά ακριτικά νησιά.

Πάντα οι Έλληνες ήταν στα σύνορα δύο διαφορετικών πολιτισμών και νοοτροπιών και γι' αυτό και είναι χωνευτήριο.

Εδώ χωνεύτηκαν πολιτισμοί και πολιτισμοί. Γιατί έχει μια δυναμική η ελληνική γλώσσα και ο ελληνικός πολιτισμός. Το θέμα είναι τι μαθαίνουμε στα παιδιά για να μπορεί να γίνει αυτή η αναχώνευση.»

Οι άλλοι έχουν την δική τους νοοτροπία και τον δικό τους τρόπο, συνέχισε. Και η ελληνική πολιτεία να μπορέσει να αντιληφθεί ότι είμαστε ένα σταυροδρόμι και να ξεκαθαρίσει την κατάσταση, δηλαδή να παραμείνουν εδώ όσοι διώκονται και οι υπόλοιποι να επιστρέψουν στις πατρίδες τους,

Αυτοί που θα παραμείνουν εδώ, θα ξέρουν ότι μένουν σε ένα κράτος το οποίο έχει κάποιες αρχές.

Και αναρωτήθηκε ο Σεβασμιώτατος: «Δεν πρέπει να μαθαίνουν την ελληνική ιστορία αυτοί που θα παραμείνουν εδώ;». Σε κανένα ευρωπαϊκό κράτος δεν δίδεται η ιθαγένεια, αν αυτός που την αιτείται, δεν ξέρει την ιστορία του κράτους.

Το θέμα, τόνισε, είναι η πολιτική της κεντρικής εξουσίας τι θέλει, τι ιδεοληψίες έχει και πως μπορεί να μετατρέψει κάποια πράγματα και με την βοήθεια της Εκκλησίας, σε δυνατότητες ζωής για τους ανθρώπους αυτούς που ταλαιπωρούνται. Αλλά πρέπει να ξεκαθαριστεί το πράγμα.

Αυτοί που ταλαιπωρούνται και πονάνε και αν επιστρέψουν πίσω θα πεθάνουν, αυτοί θα μείνουν εδώ. Οι υπόλοιποι πρέπει να ξαναγυρίσουν πίσω, γιατί είναι οικονομικοί μετανάστες και εδώ δεν μπορούν να μείνουν.

«Στην Ελλάδα υπάρχει μια παράδοση. Δεν μπορούμε να καταργήσουμε τις εικόνες για παράδειγμα ή την ιστορία μας.

Αν απεμπολήσουμε την ταυτότητα μας ως πολιτική πρακτική, είμαστε άξιοι της μοίρας μας.

Στα 400 χρόνια δουλείας δεν εξαφανίστηκε η χριστιανική πίστη και είμασταν σε δυσκολότερες συνθήκες απ' ότι είμαστε τώρα.»

Σήμερα δεν υπάρχουν κατακτητές, εμείς θα παραδοθούμε, σημείωσε ο Σεβασμιώτατος. Αν κρατήσουμε τις σταθερές, και ιστορικές και θρησκευτικές, είναι ένα αντίσωμα το οποίο μπορεί και εμάς να προστατεύσει και τους άλλους να τους εντάξει σε μία κοινωνία ευνοούμενη, όπου έχουν δικαιώματα και καθήκοντα.

Χρειαζόμαστε έναν επανευαγγελισμό του λαού μας. Αυτά που έχουν μείνει και φθίνουν είναι περισσότερο θρησκοληψία παρά ουσιαστική γνώση του Ευαγγελίου για το τι είναι Εκκλησία.

Αν μπορέσουμε να δώσουμε στους πιστούς που έρχονται στην Εκκλησία, την αίσθηση ότι η Εκκλησία είναι ένα νοσοκομείο και όλοι που μπαίνουμε μέσα, έχουμε ένα τραύμα και πρέπει να θεραπευθεί, τότε σαν κοινότητα, σαν Εκκλησία θα έχουμε πετύχει έναν πολύ σπουδαίο σκοπό.

Να κάνουμε τους ανθρώπους να αντιλαμβάνονται την ανθρώπινη πλευρά της Εκκλησίας.

Έχει χαθεί ευρύτερα αυτή η διαφορά ανάμεσα στην οσμή της Σαρακοστής και την οσμή του Πάσχα, είπε χαρακτηριστικά. Δεν υπάρχει η παιδαγωγία από την οικογένεια που θα δείξει την διαφορά κάποιων πραγμάτων.

Και ολοκληρώνοντας την συζήτηση, κατέληξε ο Σεβασμιώτατος:

«Η Εκκλησία είναι η Ευχαριστία, η Αγία Τράπεζα και το μυστήριο που γίνεται εκεί. Όλα ξεκινάνε από εκεί. Να γίνει συνειδητό ότι το ψωμί και το κρασί γίνονται Σώμα και Αίμα Χριστού και μας προσφέρεται για να ζήσει ο κόσμος καλύτερα, για να μάθουμε ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος για να γίνουμε εμείς θεοί.

Αν αυτό δεν είναι ο κεντρικός κόμβος από τον οποίο ξεκινάνε όλα, ότι άλλο και να κάνουμε θα παραμένουν τα κενά. Γιατί δεν θα απαντάμε ποτέ στις ανθρώπινες ανάγκες.»

Φωτογραφίες: Παναγιώτης Καράπασιας